

PLANOWANIE PARTYCYPACYJNE

metoda warsztatowa, bezpośrednio angażująca interesariuszy, otwarta dla wszystkich zainteresowanych

Technika warsztatów planowania partycypacyjnego znajduje swoje zastosowanie, kiedy przedmiotem podejmowania decyzji jest kształt fizyczny i charakter danej przestrzeni np.: plan miejscowy, rewitalizacja obszaru, budowa instytucji publicznej (muzeum, jednostka edukacyjna, itp.). Jest to proces składający się z trzech zasadniczych części:

1. Analizy środowiskowej

2. Interaktywnego projektowania

3. Wypracowania ostatecznej koncepcji

Pierwszy etap polega na przeprowadzeniu badań społecznych, np.: analizy danych, badania potrzeb i oczekiwań różnych grup, wstępnej analizy potencjału miejsca, analizy aktorów procesu i ich interesów oraz wykonaniu urbanistycznych prac przygotowawczych, np.: wizji lokalnej, zebrania i analizy dokumentów, itp. **Drugi etap** jest częścią zasadniczą i polega na projektowaniu rozwiązań w ścisłej współpracy z aktorami procesu. Najpierw w formie warsztatów organizowane są spotkania interesariuszy z architektem/urbanistą. Podczas warsztatów wypracowywane są pierwsze rozwiązania przestrzenne przy wykorzystaniu wiedzy zgromadzonej na pierwszym etapie. Moderatorem takich spotkań jest np. psycholog środowiskowy, który pośredniczy między interesariuszami, a także wprowadza do procesu wiedzę zgromadzoną w badaniach. Następnie na podstawie tych spotkań architekt/urbanista wraz z zespołem badawczym przygotowują różne warianty koncepcji. Dopiero one są konsultowane ponownie z interesariuszami. Praca na tym etapie może przybierać różne formy w zależności od zastosowanych form pracy warsztatowej. **Trzeci, ostatni etap** polega na dyskusji nad koncepcjami i podjęciu ostatecznej decyzji zatwierdzonej przez wszystkie strony, w tym też przez głównego wykonawcę projektu. Dyskusja może być zorganizowana w formie ogólnodostępnej debaty lub również w formie miejskiego/gminnego wydarzenia wzbogaconego prezentacją/wystawą wypracowanych rozwiązań planistycznych na wizualizacjach lub mapach. Spotkanie powinno mieć charakter konsultacyjny, który pozwoli zapoznać się z wypracowanymi rozwiązaniami i złożyć do nich uwagi w trakcie dyskusji.

(opis na podstawie: www.partycypacjaobywatelska.pl, dostęp z dn. 28.05.2019)

- **Cel:** określenie wspólnej koncepcji zagospodarowania wybranego terenu: rozpoczęcie debaty, poznanie opinii na temat przestrzeni, wypracowanie nowej koncepcji.
- **Etap procedury planistycznej:** faza wstępna (po podjęciu uchwały o przystąpieniu do opracowania dokumentu planistycznego), faza zbierania wniosków, faza koncepcyjna.
- + **Mocne strony:** pozwala na aktywne zaangażowanie interesariuszy w planowanie przestrzenne.
- **Słabe strony:** metoda wymagająca dużego zaangażowania ze strony uczestników, rozłożona w czasie.
- **Uwagi i praktyczne wskazówki:** kluczowe dla realizacji całości procesu jest spójne dobranie i zaplanowanie realizacji odpowiednich elementów poszczególnych etapów. Poszczególne etapy, z uwagi na prawdopodobne oddalenie od siebie w czasie powinny być całościowo komunikowane społeczności lokalnej. Na kolejnych etapach brać mogą udział różni jej przedstawiciele, którzy powinni mieć informację o tym, na jakim etapie znajduje się realizacja procesu, co do tej pory zostało wykonane i jakie są dalsze plany.

fot. Fundacja Sendzimira, Kraków

